U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jana Passera, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **J. N.**, proti odpůrci: **Obecní úřad Libějovice,** se sídlem 387 72 Libějovice, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 11. 2006, č. j. 10 Ca 196/2006 - 9, ve znění opravného usnesení ze dne 28. 11. 2006, č. j. 10 Ca 196/2006 - 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel brojí kasační stížností proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým byl odmítnut jeho návrh podaný dne 1. 11. 2006 a označený jako „stížnost na neregulérnost způsobu voleb do obecního zastupitelstva Obce Libějovice“.

Krajský soud tento návrh odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), neboť dospěl k závěru, že ani přes výzvu k odstranění vad navrhovatel vady podání neodstranil, takže se jedná o věcně neprojednatelný návrh. Navrhovatel byl poučen o tom, že proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Navrhovatel toto usnesení krajského soudu napadl podáním označeným jako „kasační stížnost“, v němž se vyslovil proti „absurdní šarádě“ prokazování manipulace voleb, proti „útěku od zodpovědnosti k přechytračování“, proti „návodu a propagaci kriminálních aktivit“.

V projednávané věci je z obsahu soudního spisu zřejmé, že návrh podaný ke krajskému soudu se skutečně týkal obecních voleb, jejichž regulérnost v obci Libějovice navrhovatel zpochybnil, což doložil řadou příloh. Jakkoliv tedy návrh podaný k Nejvyššímu správnímu soudu je zformulován značně nesrozumitelně, vycházel zdejší soud z toho, že tento návrh je výslovně označen jako kasační stížnost a že jím navrhovatel zjevně brojí proti citovanému usnesení krajského soudu, vydanému ve volební věci.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve volebních věcech je podle ustanovení § 104 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nepřípustná, a proto musí být odmítnuta. Jak již totiž

zdejší soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 18. 4. 2006, sp. zn. Vol 1/2006, „*v případě soudnictví ve věcech volebních a ve věcech místního referenda se požadavek na to, aby existovaly účinné mechanismy sjednocování judikatury v podobě opravných prostředků, střetává s požadavkem na rychlost rozhodování v těchto věcech, jenž je odůvodněn zájmem na tom, aby co nejdříve, tj. maximálně v časovém horizontu dní či týdnů, bylo nepochybné a právně nezpochybnitelné, jaké je složení volených orgánů vykonávajících veřejnou moc či jaký je výsledek místního referenda; jen tak lze zabránit pochybnostem o jejich legitimitě resp. o legitimitě rozhodnutí volenými orgány vydaných. Druhý z uvedených požadavků, tedy požadavek rychlosti soudního rozhodování, v daném případě má podle názoru Nejvyššího správního soudu přednost, a proto nelze považovat za protiústavní, pokud zákonodárce ve specifickém případě řízení ve věcech volebních a ve věcech místního referenda, jež svojí četností patří ke spíše méně častým řízením před správními soudy, přípustnost kasační stížnosti vyloučil*.“

Za této situace se již není třeba zabývat ani splněním ostatních procesních náležitostí tohoto podání, tedy například zjišťovat, zda je stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d), § 104 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 11. července 2007

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu